

TERESA GIRONÈS

Exposició
retrospectiva

Aquesta fotografia ens mostra a la ceramista Teresa Gironès en el seu estat pur i amb les seves principals passions; lluint una samarreta amb obra seva; fotografiant, la seva segona passió després de la ceràmica; els micos, que van ser una de les seves passions i motius de l'obra recent; viatjant, una de les altres passions.

ÍNDIX

- 4 Teresa Gironès Villanua
- 5 La seva obra
- 6 Bust alat
- 7 Bust cap petit
- 8 Optativa
- 9 Pensativa
- 10 Víctimes
- 11 Bust dona
- 12 Home xemeneia
- 13 Boxejadors
- 14 Mico a cavall
- 15 Cavall amb figures
- 16 Caps enreixats
- 17 Micos corda
- 18 Gatejant
- 19 Bípedos implumes
- 20 Caputxetes
- 21 Bust dona 2
- 22 Cap migració
- 23 Bust arrecades, Bust home

Va fer més de 200 exposicions arreu d'Espanya i del món durant més de trenta anys de professió i la seva obra es pot trobar en diverses galeries internacionalment reconegudes, especialment a França.

Va exercir de professora a l'Escola d'Art i Superior de Disseny Pau Gargallo de Badalona i a l'Escola Superior de Disseny i Art Llotja de Barcelona.

Va obtenir les distincions de Mestra Artesana i Membre de l'Acadèmia Internacional de la Ceràmica amb seu a Ginebra.

Va ser sòcia fundadora, presidenta i vicepresidenta de l'Associació Ceramistes de Catalunya, la creació de la qual va ser idea de diversos grups de ceramistes d'àmbit català. La Teresa ja va formar part de la primera junta, l'any 1986. Des d'aleshores hi va participar molt activament, sobretot buscant les diferents seus que ha tingut. La primera va ser al carrer Equador, posteriorment es va traslladar a un local amb taller i jardí a Gràcia i finalment al Raval, on s'hi va incorporar una Sala d'Exposicions, per promocionar la ceràmica nacional i internacional. Gironès va ser-ne presidenta des del 1991 fins el 1997 i vicepresidenta des del 1998 fins el 2011.

Durant el llarg recorregut de l'ACC es va forjar una relació d'amistat entranyable entre ella i molts companys que van organitzar viatges culturals, trobades ceràmiques i dinars de germanor. Va ser més que una amistat, no només de companys d'associació, sinó d'amics de gairebé tota una vida. La seva força d'unió va arribar a unir les famílies dels ceramistes: marits, dones i fills estaven tan integrats i patien tant la ceràmica com el que més. En les trobades més familiars, encara que es pretengués no parlar de ceràmica, era impossible: era al cor, al cap i la boca de tots. Durant els anys de docència va crear un concurs per als estudiants de les Escoles de Cicles Formatius a l'Associació Ceramistes de Catalunya. Durant aquest període van sortir nous ceramistes que avui en dia són els que segueixen el camí perquè la ceràmica arribi més enllà, modernitzant-la perquè acabi ocupant el lloc que li pertoca. *“A la meua feina com a professora de ceràmica intento que els alumnes vegin, interpretin i respectin el meravellós resultat de l'acte de barrejar les matèries i transformar-les dintre del forn, i per aquest procés trobin un camí creatiu personal.”*

A finals dels 80, amb l'ansia i el desig de donar a conèixer l'obra d'uns quants ceramistes, Teresa Gironès, Taller SOT, Alquímia, Núria Pié, Pedro González, Núria Albà i Lluís Soler s'organitzen i obren a Sant Cugat del Vallès una botiga especialitzada en obra ceràmica comercial i artística anomenada CRETA. En aquest espai es va poder gaudir de l'efervescència de la ceràmica creativa d'aquests autors: s'hi van organitzar jornades monogràfiques en què els compradors i els amants de la ceràmica podien participar activament i es va incentivar així, el gust per la ceràmica i l'exclusivitat de les peces úniques.

TERESA GIRONÈS VILLANUA

Teresa Gironès Villanua va néixer el 3 de maig de 1941 a Barcelona. Formada en Belles Arts i a l'Escola Massana de Barcelona, va començar en el món de l'art des de molt jove i va demostrar una sensibilitat extraordinària en el dibuix i la pintura. Es va interessar per totes les disciplines, entre les quals va destacar la ceràmica. Tot i que en els darrers anys es va dedicar intensament a la fotografia, la ceràmica és l'àmbit al qual va dedicar més temps i que mai va abandonar.

El seu company de l'Agrupació fotogràfica de Catalunya, Albert Folch fa notar que per la Teresa la fotografia era una altra manera més d'expressar la seva creativitat.

“Les seves imatges reflecteixen sempre una part artística i creativa i una altra profundament humana i sentimental vinculada moltes vegades amb el pensament profund existencial de l'home i la humanitat i en alguns casos amb el seu estat d'ànim. Com a gran artista que era, sabia captar els colors i les formes, sobretot rostres que mostraven les mil i una cares de l'home. A l'Agrupació fotogràfica de Catalunya va formar part del Grup de Dones Fotògrafes, on sempre dinamitzava i suggeria nous temes per a futures exposicions. Amb el seu caràcter amable, però alhora recte i professional aconseguia sempre que les seves obres estiguessin acompanyades d'èxit i reconeixement.”

Des que va començar a desenvolupar l'art de la fotografia, la seva obra ceràmica l'acostumava a acompanyar amb el seu treball fotogràfic. Va fer exposicions arreu de Catalunya i Espanya, però també era coneguda internacionalment i això li permetia fer exposicions a països europeus com ara França, Alemanya, Anglaterra o Portugal i en altres continents com als Estats Units o Japó. Té obres a museus d'arreu del món: Japó, Xina, EUA, Grècia o França.

LA SEVA OBRA

La seva obra ceràmica ha patit una constant evolució. En una primera etapa breu, influenciada per l'estètica del moment, les obres presenten personatges de rostre femení infantil, realista sustentats per un tronc desproporcionat. En una etapa següent modela cossos sense cap, en els quals el pla forma part de l'anatomia. Posteriorment, comença una etapa més expressiva: els rostres adquireixen força, color, textures, etc. Les menines van tenir un gran protagonisme en aquest moment i va fer interpretacions personals del quadre de Velázquez. En aquesta època, comença a donar volum i textura a la pell dels personatges amb la superposició intencionada, barroca, brusca i a la vegada subtil de pastes ceràmiques, acabant-les amb porcellana i esmalt. Més tard, introdueix la serigrafia en la seva obra amb el rostre del seu nét. A partir d'aquest moment crea un sens fi de personatges que comuniquen directament amb l'espectador. Els ulls serigrafiats són fonamentals i de vegades és l'únic tret que hi ha en tot el rostre; és com si aquestes mirades volguessin explicar tot el que senten i pensen, transmetre inquietuds i sentiments com ara dolor, tristesa, esperança o tendresa. Nens muntats en cavalls de ceràmica, en cavallets de joguina, en tricicles infantils, elements que els aporten realisme i vida.

"Homes amb barret de paper i el seu ocell exòtic Mira sense mirar, rei del no-res."

"Figures maquillades i desmaquillades em recorden el camerino de l'òpera xinesa. Quatre ulls miren tendres tant com el petit ocell que tenen al cap."

En aquesta voràgine evolutiva el color esclata per vestir i omplir l'obra. El vermell, el blau o els daurats formen tot un món de màgia. L'ésser humà va ser sempre el motiu central de la seva ceràmica. Ella deia: *"Magrada, sempre estic mirant. Com que no puc explicar d'una forma perfecta les reaccions dels humans les minimitzo convertint-les en objectes ceràmics que paren el temps, el meu temps."*

També treballava el concepte de la integració de l'ésser humà amb els animals. Dones, homes i nens amb gats i gossos que representen els sentiments. Peixos i ocells, més freds, que representen la ment. A través de la seva ceràmica expressava sentiments i darrere dels seus personatges s'amagava la ironia i la complicitat, també de vegades l'absurd. Buscava anar més enllà de l'anècdota d'una figura o escultura, transmetre alguna cosa més a qui les observava, dit amb les seves pròpies paraules: *"sensacions tremendament humanes."*

Els esdeveniments en què el patiment de l'ésser humà era palès l'afectaven i en conseqüència també afectaven la seva obra. La representació de les víctimes de les guerres subjectes a una xarxa metàl·lica en la qual els cossos mutilats, deformes, sense cap, sense membres, transmeten tota l'angoixa que devia patir en el seu cor i que

transmetia, en cada plec de l'argila. Els bustos: rostres amb ulls humans serigrafiats i boques incises en la matèria, en els seus caps deformats i extremadament grans. Ganyotes grotesques plenes d'intenció. Dones plenes de vida, d'il·lusió, de bellesa, d'idees. Ulls blaus, llavis grans i vermells, sensuals, dones amb les quals molta gent s'identifica. Grans barrets guarneixen alguns caps. En d'altres, els cabells airosos i voluminosos encerclen els rostres. Grans arracades acaben de configurar els conjunts.

Nens abatuts per la societat, que brinda molt poques oportunitats per triomfar en un món competitiu, en el qual el dèbil és perdedor. Armats amb guants de boxa, que representa la violència com a únic recurs de defensa.

Els caps: personatges aïllats, cadascú en la seva pròpia bogeria, en els quals l'aïllament està representat per unes estructures de ferro, amb planxes que ofeguen els sentits impedit la comunicació amb l'exterior.

Els toreros: la ironia planeja en aquestes escultures. El torero porta el toro sota el braç, en lloc de la muleta i l'espasa. L'aire xulesc del torero dins d'un cos garric.

El mono blau i la mona rosa: tot va començar a partir d'un peluix. Ens explica un conte en què no tots els personatges són dolços com ell. Cares enfrontades s'ensenyen les dents. Mostren la violència de situacions en les quals la competència per la supervivència es manifesta. Cercles d'individus en els quals el diàleg és el gest. La vida grupal s'organitza en patriarcat i els cadells viuen, juguen i creixen sota l'empara de totes les femelles del grup tot i que acabaran ensenyant les dents com els pares.

Refugiats: en quin cap cap un vaixell ple de gent? Només en el cap de la incomprensió o de la insolidaritat. De la pobresa de molts països, de les guerres absurdes. Tots som culpables a la nostra manera.

Amèrica del Nord protagonitza una de les últimes obres: Donald Trump, actual president dels EUA menjant-se un entrepà amb la bandera del seu gran estimat país.

Els contes clàssics: la Blancaneu. El somni pacient, el desig de ser tocada en la diana del centre del cor. Mirades melancòliques. L'espera del príncep blau. La Caputxeta, aquesta obra acompanyada de fotografies en les quals el bosc és l'escenari. Representa una Caputxeta coqueta, però sola, asseguda amb el llop entre els seus braços. Menja de les seves mans, la mira tendrament però és inexorable. Teresa era, sobretot, una persona lliure, independent i creativa, compromesa amb l'art i enamorada de la vida. I una persona generosa amb el coneixement que compartia amb alumnes i companys de professió. *"Les meves quietes nenes i els éssers als quals jo interpreto, de vegades s'independentzen, no responen al que vull explicar i jo els deixo. Ells saben millor que ningú el meu estat d'ànim, que és el meu i el seu. La seva independència em té fascinada. Sé perfectament que és la matèria el que condiona el meu treball, però és millor imaginar que no, perquè es pot ser més lliure."*

Seugima

BUST ALAT

30 cm. d'ample
70 cm. d'alt
52 cm. de fons

**BUST
CAP PETIT**

29 cm. d'ample
53 cm. d'alt
28 cm. de fons

32 cm. d'ample
47 cm. d'alt
30 cm. de fons

OPTATIVA

50 cm. d'ample
67 cm. d'alt
35 cm. de fons

PENSATIVA

44 cm. d'ample
57 cm. d'alt
17 cm. de fons

VICTIMES

135 cm. d'ample
55 cm. de fons

BUST DONA

32 cm. d'ample
56 cm. d'alt
25 cm. de fons

**HOME
XEMENEIA**

40 cm. d'ample
80 cm. d'alt

BOXEJADORS

44 cm. d'ample
57 cm. d'alt
17 cm. de fons

**MICO
A CAVALL**

50 cm. d'ample
66 cm. d'alt
103 cm. de fons

**CAVALL
AMB
FIGURES**

70 cm. d'ample
150 cm. d'alt
108 cm. de fons

CAPS ENREIXATS

102 cm. d'ample
125 cm. d'alt
28 cm. de fons

MICOS CORDA

100 cm. d'ample
100 cm. de fons

GATEJANT

102 cm. d'ample
125 cm. d'alt
28 cm. de fons

**BÍPEDOS
IMPLUMES**

32 cm. d'ample
70 cm. d'alt
150 cm. de fons

GATEJANT

102 cm. d'ample
125 cm. d'alt
28 cm. de fons

**BÍPEDOS
IMPLUMES**

32 cm. d'ample
70 cm. d'alt
150 cm. de fons

CAP MIGRACIÓ

32 cm. d'ample
80 cm. d'alt
40 cm. de fons

BUST ARRECADES

35 cm. d'ample
50 cm. d'alt
38 cm. de fons

BUST HOME

30 cm. d'ample
58 cm. d'alt
34 cm. de fons

Organitza:

Col·labora:

